

Slušovické noviny

2008
12

Z P R A V O D A J O B Ě Č A N Ů M Ě S T A S L U Š O V I C E

*Radostné prožití svátků vánočních
a hodně zdraví a štěstí v novém roce
Vám přeje vedení města Slušovice.*

Tříkrálová sbírka ve Slušovicích

V sobotu 3. ledna 2008 Vás navštíví opět malí i velcí koledníci Tříkrálové sbírky. Možná si ani neuvědomujete, jak je těžké tuto sbírku zorganizovat a nadchnout děti chodit prosit pro chudé a potřebné dnešního světa. Většina z nich nezná nedostatek. Tato finanční sbírka je jediná, která se koná pod záštitou města Slušovice. Další charitativní sbírkou je jen sbírka šatstva pro Diakonii Broumov.

Prosím, přijměte koledníky a nechte si požehnat své domy. Ať vládne pokoj ve vašich příbytcích po celý rok 2009.

Nastal adventní čas...

...lišší se od doby postní jiným přístupem k pokání. Dnes nám již ani slovo pokání moc neříká. Jednoduše bychom mohli říci - čas změny smýšlení. Nebo třeba chvíle zastavení a zamýšlení, které nás vedou ke změně našeho chování

nebo našich zvyků. Advent je radostným pokáním.

Prožila jsem včera dotek adventu a také veliké lásky. Jedna má přítelkyně mi řekla: „Víš, rozhodli jsme se udělat s manželem někomu radost a zbavit ho starostí. Letos chceme Vánoce prožít trochu jinak. Nebudeme si dávat dárky. Naše děti jsou již dospělé.“ Podala mi obálku. „To je pro rodinu, kterou obě známe. Nikdy se nesmí jejich matka dozvědět, že je to ode mne, ale udělej je šťastnými.“

B.L.

„Živý betlém“ a „Betlémské světlo“

V neděli 21. prosince dopoledne v době mezi bohoslužbami budou na náměstí před kostelem skauti předvádět Živý betlém a rozdávat Betlémské světlo. Budou se také prodávat výrobky dětí. Výtěžek půjde na misijní dílo dětí do jedné z nejchudších zemí světa. Kéž plamínek z Betléma prozáří vaše rodiny.

Milí přátelé,

adventní očekávání má pro každého z nás svůj vlastní charakter. Děti se těší nejprve na svatého Mikuláše a pak na dárky, které uvidí pod stromečkem. Školáci to mají zase spojeno s očekáváním prázdnin, které jsou letos mimořádně dlouhé. Jistě i rodiče mají zase své vlastní očekávání, které je spojeno se starostí, aby letošní Vánoce byly opravdu hezké pro celou rodinu. Nejdůležitější jsou však snahy o prohloubení rodinných vztahů, aby rodinná atmosféra byla opravdu pěkná. K tomu právě slouží snaha druhého obdarovat.

Když se budeme sklánět u jesliček a nahlížet do prostoru, kde přišel na svět Pán Ježíš, je dobré si připomenout, že právě On je důvodem naší dobré vůle udělat druhým radost. Pokud jsme prožívali adventní dobu spolu s Matkou Boží Pannou Marií, k čemuž nás vlastně vede adventní liturgie, určitě nám neujde hlubší význam přítomnosti malého dítěte v jesličkách. Je to právě Boží Syn, který pro nás přišel na tento svět, aby náš svět byl stále více lidštější. On se stane skutečně lepším, když víme, že náš život vede do jiné vlasti, kde základní atmosféru tvoří Bůh - Láska, který se stal člověkem.

Přeji Vám, aby se stále více projevilo naše dobré smýšlení a jednání vůči našim bližním. Až uplyne vánoční doba, aby každý z nás měl ve svém srdci dobrý pocit že jsme rozdali hodně radosti a lásky, a tím jsme přispěli také dobrým vztahům mezi námi. K tomu Vám vyprošuji Boží pomoc a z celého srdce žehnám.

Otec Emil

Ze zasedání rady města

- Rada města schválila navýšení finančního příspěvku pro skautské středisko ve Slušovicích o částku 2 500 Kč.
- Rada města schválila pronájem budovy sokolovny firmě Cheport, s.r.o. Lhotsko, za částku 6000 Kč/měsíc pro uskladnění šicích strojů.
- RM projednala možný prodej starého hasičského automobilu a zatím nevydala rozhodnutí o jeho prodeji.
- Rada města schválila podnájemní smlouvu s golfovým klubem na pozemky v dostihovém areálu o výměře 88 000 m² za cenu 1 Kč/m²/rok, a to na dobu určitou do 31. 12. 2010.
- Rada města zamítla nabídku na spolupráci s firmou „Deredes“, která se zabývá oddlužením obcí a občanů.
- Rada města vzala na vědomí stanovisko Ředitelství silnic a dálnic k návrhu změny č. 15 územního plánu sídelního útvaru. Je bezpodmínečně nutné zařadit plochu pro dopravu (koridor) i do návrhu změny č. 15 ÚPN SÚ Slušovice mezi veřejně prospěšné stavby!
- RM schválila umístění stojanu s logem „CZECH POINT“ před bud. pošty.
- Rada města schválila navýšení školného ve školní družině ZŠ ve Slušovicích na částku 100 Kč/měsíc od 1. 2. 2008.
- Rada města schválila navýšení počtu žáků v odděleních školní družiny na 31 žáků s platností od 3. 11. 2008.

Malé zamyšlení...

Při své práci vypisuji každoročně rozsáhlý dotazník pro Národopisný ústav. Týká se lidových zvyků, které se v dané oblasti země ještě stále udržují nebo znovu ožívají. Každý rok je zaměřen na jinou tematiku. V naší domovině těch starých zvyků moc není, ale při vyplňování si vždy uvědomuji, v čem jsme jiní nebo specifičtí. Bezesporu sem patří úcta k zemřelým z našich rodů. Možná se zdá toto zamyšlení před vánočními svátky trochu zvláštní, ale ráda se s vámi podělím o svou zkušenost.

V létě mi zemřel tatínek. Jeho umírání bylo postupné. Krok po krůčku se blížil k té chvíli tajemné bolesti, kterou končí náš život. Prožíval pocity nejistoty. Ptal se, jaké to bude. Celý život rád cestoval. Neměl k tomu moc příležitostí při výchově svých pěti dětí. Přesto cestoval do všech končin světa. Měl veliké množství map a zeměpisných knih. Zabýval se historií i politikou celého světa. Říkali jsme, že cestuje prstem po mapě. Dá se říci, že si v mapách celý život četl. Když se ptal mého bratra asi měsíc před smrtí: „Zbyňku, jaké to bude?“, bratr mu odpověděl: „Tatínku, prožiješ největší cestu a dobrodružství svého života.“

Pocházím z věřící rodiny. Modlitba byla pro mé rodiče denním chlebem. Tatínka navštěvoval pravidelně kněz. Při zpytování svědomí říkal mamince: „Nevím, co mám říct, už neznám své hříchy.“ Avšak maminka mu pomáhala: Je toho tolik co jsme neudělali a mohli jsme udělat.“ Když kněz odcházel, byl klidný a zářil. Ta zář se z domova mých rodičů nikdy nevytrácela. Všechny nás hřála. Ještě pět dní před smrtí jsem ležela s tatínkem v posteli, pusinkovala jsem ho a laškovala s ním. Smál se a vyháněl mne: „Co to děláš? Vždyť spadneme i s postelí!“ Když dřímali, chtěli jsme odejít do vedlejšího pokoje, ale přál si, abychom zůstali s ním a povídali si u něho.

V den smrti ráno snídal, ležel a čekal na maminku, než se vrátí

Již deset let organizuje Tříkrálovou sbírku v regionu Charita Zlín

V týdnu kolem svátku Tří králů, který připadá na 6. ledna, se každoročně vydávají skupinky koledníků do ulic českých měst a obcí, aby žádaly o dary pro Charitu. Pořadatelem Tříkrálové sbírky je Charita Česká republika. Ve Zlíně a okolních obcích, respektive ve Vizovickém děkanátu, organizuje sbírku Charita Zlín. Tříkrálová sbírka je asi největší sbírkovou akcí neziskových organizací v celé České republice.

Výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí, a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Nejméně desetina výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí.

Tříkrálová sbírka 2008 v číslech:

Vykoledováno:

1.077.629,50 Kč

Přiděleno na projekty Charity Zlín:

625 025,11 Kč

Rozdělení výtěžku:

100 000 Kč	Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice (nákup EKG přístroje),
95 025 Kč	Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín (celková rekonstrukce sociálního zařízení),
80 000 Kč	fakultativní aktivity pro uživatele – seniory Charity Zlín (zázemí pro volnočasové aktivity),
20 000 Kč	Haiti (podpora humanitární pomoci),
330 000 Kč	přímá pomoc potřebným v regionu (citace z děkovného dopisu: „...děkuji Vám za pomoc, kterou jste poskytli rodině žijící u nás ve Slušovicích. Vaše pomoc poskytnutá této rodině pomáhá dětem i matce znovu nabývat ztracené sebevědomí a životní jistotu. Ještě jednou Vám děkuji a přeji hodně síly...“)

Děkujeme Vám všem, kteří se jakýmkoliv způsobem do sbírky zapojíte!

Více informací o doprovodném programu, vlastní sbírce a její historii na www.zlin.charita.cz.

Ing. Pavla Romaňáková

koordinátor sbírky v regionu, Charita Zlín

z rehabilitace. Potom přijela sestra z hospicové péče. Maminka navařila a společně poobědvali. Moc toho nesnědl, ale jedl s chutí a děkoval mamince. Po obědě chtěl spát, ale nemohl usnout. Maminka mu četla z novin. Odpočíval, ale byl trochu neklidný. Když se díval do dálky a maminka se ho zeptala kde je, řekl: „Jsem u dětí ve Zlíně.“ Potom se společně modlili korunku k Božímu milosrdenství. Maminka mu nabídla, že zavolá sestru z hospicové péče, moc nechtěl, ale potom svolil. Sestřička Broňa tak nějak patřila do naší rodiny. Mamince v kuchyni řekla, že tatínek umírá.

Když se vrátily, seděly u něho a povídaly si s ním. Mí rodiče se drželi za ruce. Často se drželi za ruce. Tatínek byl do maminky celý život tolik zamilovaný. Políbil jí ruku a řekl: „Věřuško, já umírám“. Maminka mu odpověděla: „Zbyňčku, jen klidně umírej.“ Zdravotní sestra se rozplakala, klečela, měla hlavu zabořenou v maminčině klíně. Maminka ji hladila po vlasech a konejšila: „Broňko, neplač. Dávali na TV Noe diskusní pořad o hospicové péči. Otec Tomeček tam mluvil o umírání. Říkal, jak se ho umírající na onkologii často ptají, jaké to umírání je. A on jim odpověděl, že velmi jednoduché. To najednou otevřete oči a uvidíte Ježíše a řeknete jen jedno slůvko, které znají hlavně děti. Je jen na dvě písmenka a začíná na j... a náš Zbyňek to věděl a já ne.“

Tatínek se v tu chvíli usmál a řekl: „Jéééééé...“

Nemohla jsem tam být, ale děkuji Bohu, že jsem tam byla pár dní před smrtí. Ti, kteří se sešli u postele zemřelého, prožili smíření, radost a pokoj. Byli spojeni v modlitbě a jejich bolest byla i sladká a zároveň radostná, protože doprovodili toho, koho milovali, až k branám věčnosti.

A tak děkuji mamince, sourozencům a všem lékařům a sestřím z hospicové péče...

Touto osobní zkušeností chci také poděkovat vám všem, kteří se obětavě staráte v našem městě o své rodiče a příbuzné. Víím, že je vás hodně, zasloužíte úctu a poděkování.

B.L.

Palubní deník plavčíka amatéra aneb Neumělý pokus o cestopis

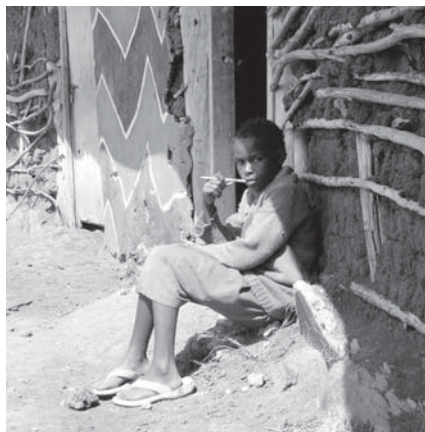
(Čtení na pokračování - díl čtvrtý)

• **Neděle 29. 4. 2007 – Agadir**

Ráno se probouzíme vesměs v příjemné náladě. Dopoledne strávíme příjemným lenošením na palubách lodí, která po poledni opět zamíří k marockému pobřeží, aby nás, turisty chtivé nevšedních zážitků, vyplivla v přístavu Agadir. Lukáš se konečně dostal k jednomu z permanentně obsazených pingpongových stolů předvedl pár zdařilých výměn. Již před obědem sledujeme z horní paluby skalnaté a na první pohled nehostinné pobřeží. Jak se později potvrdí, první pohled nebyl vůbec zavádějící.

Po zkušenostech z organizované exkurze po Casablance, která rozhodně nesplnila naše očekávání (a podle ohlasů ostatních pasažérů jsme zdaleka nebyli jediní), odmítáme do tohoto podniku investovat hříšná eura a hodláme výlet zorganizovat na vlastní triko. Hned po opuštění lodí začínají kapitán a šéfpilot Z+Z smlouvat s místními taxikáři. Nakonec usmlouvají cenu 25 euro za každý taxík (do jednoho se logicky nevejdeme) za cestu k místní opevněné zřícenině a pak do centra (celkovou délku trasy odhaduji na maximálně 7 kilometrů). Náš šofér, který prý anglicky mluví pouze „litl“, nás okamžitě zavalí lavinou otázek a informací. Na odpovědi příliš nečeká, vystačí si sám. Jeho hovor jak intenzitou, tak hlasitostí připomíná slušně fungující kulomet. Jedna dávka za druhou. Nejdéle rozebírá účinky viagry a manželův harém. Zjevně nepochopil, že jeho manželky následovaly jedna za druhou a považuje ho za bigamistu. Náš dopravce je neobyčejně komunikativní, hluchý a „happy“.

Vyveze nás na již zmíněný opevněný kopec a nechá nás spolu s neschýtnými davy dalších turistů pokochat se místním panoramatem. Někteří členové naší posádky hned nepochopili, že místní domorodci jsou nejen neuvěřitelně vlezlí, ale za svou vlezlost ještě požadují úplaty. Vnutí vám k pohlazení malé velbloudě a vzápětí žádají příspěvek na jeho žrádlo. Vsomrují se vám na rodinnou fotografii a řeknou si o příspěvek pro sebe. Praktická rada: nekomunikovat, zamítavě vrtět hlavou, rukama i vším ostatním a hlavně nenavazovat kontakt ani očima. Jinak by se mohlo stát, že po opuštění této pamětihodnosti už si nebudete mít ve městě zač koupit ani limonádu. Když odhlédneme od těchto nepříjemných průvodních jevů, musíme uznat, že výhled z agadirské kasby (opevněné sídlo, něco jako hrad) je

opravdu úžasný. Na jedné straně se v dálce odkrývá monumentální panorama pohoří Atlas, na straně druhé upoutá váš pohled jedna z nejdelsích a nejkrásnějších marockých pláží (je dlouhá cca 10 km). Stejným směrem se pak prostírá nový Agadir. Zdejší ruiny, v jejichž blízkosti se právě nacházíme, jsou jedinou památkou na kdysi slavný starý Agadir, který byl v únoru 1960 zničen pustošivým zemětřesením. Trvalo údajně pouhých 15 minut, ale vyžádalo si kolem 15 000 lidských obětí, ani materiální ztráty nebyly právě zanedbatelné. Centrum nově zbudovaného Agadiru, který byl vystaven především pro zhýčkané civilizované turisty a s duchem skutečného Maroka má pramálo společného, se nachází zhruba osm kilometrů od kasby.

Při nástupu do taxiků následuje další kolo smlouvání. Jakmile se rozjždíme a náš řidič konečně pochopí, že nemáme zájem o jeho komplexní služby v ceně 40 euro za každý taxík a že z nás nevyrazí víc než původně dohodnutých 25 euro, mění své chování o sto osmdesát stupňů. Zamrzlý škleb ve tváři, velmi strohé reakce na jakýkoliv pokus o konverzaci, jede s námi, jako by nás ukradl. Zřejmě aby stihl další, podstatně lukrativnější rito.

Vystupujeme v centru. Nutně potřebujeme na WC. Na Zdeněčkově vozítku se vyskytuje defekt, v jehož důsledku kočárek sám zabrzdí po každých dvou metrech. Z+Z zjišťují příčinu a pokoušejí se závadu odstranit pomocí větve a zápalky. Bezúspěšně. Efekt se dostaví poté, co z příruční kabely vydolují zapomenuté vlásenky. Můžeme pokračovat. Je nám jasné, že veřejné WC asi nenajdeme, míříme proto k zahrádce jedné z neschýtných restaurací. Zdenda má chuť na pivo. Tu si však musí nechat zajít. Alkohol včetně piva se zde nenosí. Spokojíme se s pomerančových džusem a kávou. Jedno společné místní WC postupně

navštívíme všichni. Pouť pokračuje. Navštívujeme místní miniaturní zoo s množstvím roztodivného ptactva a bujně vegetace. Tady nacházíme poslední příjemný chládek, který v Agadiru ten den zažijeme. Naše kroky pak zamíří na údajně jednu z nejkrásnějších marockých pláží. Protože je však písčná, nemožňuje vjezd kočárku, a tak se pohledem na rozčeřený oceán a koupající se otužilce (voda prý má kolem dvaceti stupňů) kocháme jen z místního korza. Při pohledu na paže a zarudlé čelo kapitána Zdeňka usuzuji, že kromě mořské nemoci (já již třetí den zažívám pocity rozhoupané půdy pod nohama i na pevnině a nejsem zdaleka jediný) budeme po návratu na palubu řešit spáleniny a další následky intenzivního slunečního žáru.

Protože Z+Z svorně tvrdí, že do přístavu to je co by kamenem dohodil, rozhodneme se pro pěší návrat na loď. Rohů, za kterými už musíme zahlédnout komíny našeho plavidla, přibývá geometrickou řadou. Stejně rychle se vytrácejí náznaky moderní civilizace. Místa, jimiž musíme projít se jen hemží zatoulanými hladovými psy, vypelichanými kočkami, pochybnými existencemi a neskutečným, stupňujícím se zápachem odpadků, mršin a kdovičeho ještě. Kapitán Zdeněk staví taxíka. Smlouvání. Uráží mě to. Hrdě odcházím středem. Hrdost s přibývajícím metry ustupuje panice a strachu. Individua, jež potkávám jsou stále podivnější a neskrývají své vilné pohledy, psi vypadají stále hladovější. Zastavuje u mě taxík se syny na zadních sedadlech. Jedno místo zůstalo volné pro mě, statečnější zbytek výpravy včetně něhule Jituš šlape po svých. Při vjezdu do střeženého prostoru kolem kotvící lodí se strhává nepříjemná hádka mezi naším taxikářem a místní ostrahou. Z arabského randálu nerozumíme ani slovo, ale z intenzity hlasového projevu i mimiky účastníků dialogu je víc než patrné, že nejde o přátelský pokec. Nakonec projíždíme. Momentální pán našeho pohybu však zahýbá jinam, než my registrujeme obrysy naší lodě. Hlavou mi letí nejděsivější scény, které znám z filmových únosů. Nakonec se našťástí ukáže, že řidič potřeboval pouze získat drobné, aby nám mohl vrátit. Po menší zajíždce už míříme přímo do cíle našeho dnešního putování. Hoši se ihned naloďují, já čekám na zbytek výpravy, protože mám u sebe jejich doklady, bez nichž by se na palubu nedostali. Kontrola dokumentů, zavazadel a pasažérů a samozřejmě nezbytná dezinfekce. **JM**

ADVENTNÍ KONCERTY Základní umělecké školy

Vám navodí vánoční atmosféru

**6. a 12. prosince
v odpoledních hodinách
v kulturním středisku.**

*Čas bude upřesněn v KBTV, na plakátech
a na internetových stránkách města.*

K vánočnímu předplatnému dostanou diváci bonus

Oblíbené vánoční předplatné, které i letos nabízí Městské divadlo Zlín, mohou lidé tentokrát získat spolu se zajímavým bonusem. Každý desátý divák, který si vánoční předplatné zakoupí, k němu dostane dárkový poukaz v hodnotě 300 Kč na kosmetické ošetření pleti ve zlínském studiu Miss Cosmetic Moniky Židkové.

Držitel vánočního předplatného má navíc příležitost navštívit během prosince 2008 a prvního pololetí roku 2009 pět večerních nebo podvečerních představení ve Velkém sále podle vlastního zájmu a časových možností.

Vánoční předplatné se prodává v pokladně divadla až do 30. prosince 2008.

Jeho cena činí 600 korun.

www.csas.cz informační linka: 800 207 207

Ovládejte hypotéku stejně přirozeně jako cokoli jiného

Jen Ideální hypotéku České spořitelny
vždy nastavíte podle sebe

Ideální hypotéku České spořitelny budete mít vždy pod kontrolou! Na začátku ji nastavíte a v průběhu splácení **změníte, jak potřebujete**. Vyberete si služby, které využijete a tak přesně víte, kolik a za co platíte.

S nastavením hypotéky Vám nejlépe pomohou naši hypoteční poradci. Najděte svou ideální cestu k bydlení: začněte v pobočce **Slušovice, Dlouhá 19**, telefon: 577 158 844, nebo na www.csa.cz/idealnihypoteka.

Čestný

Nejdůvěryhodnější
banka roku
2007

**ČESKÁ S
SPŮRITELNA**
Jsme Vám blíž.

Srdečně vás zveme na

koncert Martina Kobylíka

s jeho hosty

**v neděli 21. prosince 2008
v kulturním středisku.**

Vstupné dobrovolné.

*Čas bude upřesněn na plakátech, v KBTV
a na internetových stránkách města*

Tip na dárek pod stromeček

**Stále vás nenapadá vhodný vánoční dárek
pro své blízké?**

Dám vám návrh:

**dejte jim iluzi, příjemný zážitek, nové pohledy na svět.
Nemusíte letět až do Káhiry.**

V Brně byla 16.10. v Titanic Hall otevřena výstava TUTANCHAMON – jeho hrob a poklady. Expozice vás vtáhne do Egypta silou nebývalou. Zvláštní je, že vás nikdo neokřikuje, abyste se nedotýkali exponátů, nebrání fotografování, a když vaše dítě něco poškodí, nehrozí postihy. Ptáte se proč? Jedná se totiž o dokonalé modely na úrovni techniky 21. století. Upozornění pro návštěvníky, že se jedná o kopie, není vůbec u komerčních výstav obvyklé.

Na výstavě je všechno z laminátu, mosazi a z musivního zlata, neboli sulfidu cíničitého (SnS_2), látky blízké zlatu kočičímu (FeS_2). Velkou roli hrají světelné efekty. Uvidíte i to, co se nevystavuje v EGYPTIAN MUSEUM CAIRO EGYPT (rekonstrukce podle fotografií). Originály nikdy neopustily egyptské území, a tak modely jsou jedinou možností, jak přiblížit lidem tuto kulturu. Nespornou předností výstavy je, že nesklouzla do mysticismu.

Výstava je otevřena do 15. března 2009.

Podrobnosti můžete najít na www.tut-vystava.cz nebo na leťáčku z výstavy, který je k dispozici v městské knihovně.

Příjemné zážitky přeje váš Netopýr

ZAVÍJEČ VOSKOVÝ – NEPŘÍTEL VČELAŘŮ

Bezesporu ho zná každý včelař. Ve včelích úlech je jako doma. O kom se vlastně mluví? O drobném motýlkovi, který miluje včely, tedy jejich voskové plásty. Tímto drobným motýlkem je zavíječ voskový (*Galleria mellonella*, Linnaeus, 1758).

Ze škůdců včelstev způsobují největší škody právě motýli zavíječovití (*Pyraloidea*), kteří jsou svým způsobem výživy vázáni na včely. Škodí jich několik druhů, hlavně zavíječ voskový a zavíječ malý (*Achroia grisella*, Fabricius, 1794), méně se vyskytuje a škodí zavíječ paprikový (*Plodia interpunctella*, Hübner, 1813), který nepoškozuje tolik dílo, jako pylové zásoby v pylových plástech (deskách).

Zavíječ voskový byl se včelstvy zavlečen téměř do celého světa, škodí hlavně ve včelstvech teplých oblastí a také ve skladech. Zavíječ voskový je motýl 8 – 16 mm dlouhý, v rozpětí křídel měří až 30 mm. Tělo má zbarveno šedě, rezavě nebo modrostříbřitě. Přední křídla obdélníkovitého tvaru mají na zadním okraji hnědé skvrny. Druhý pár křídel je světlý, zvláště u samiček je výrazně bílý s tmavším lemováním a roztřepeným zadním okrajem. Dospělci mají zakrnělé ústní ústrojí, nepřijímají potravu a žijí krátkou dobu. Housenky mají tři páry článkovaných hrudních nožek a 5 párů panožek na zadečkových člancích. Dorůstají až 30 mm délky. Samička se za několik hodin po vylíhnutí páří a do 24 hodin klade sklovitá vajíčka o průměru 0,3 mm především na chráněná místa do skulin a škvír úlů, rámků, skříní na plásty, kam dosáhne svým jemným trubičkovým kladélkem. Vajíčka jsou kladena do hromádek a samička jich naklade až 400. Z vajíček se líhnou po pěti dnech pohyblivé larvičky, které se snadno rozšíří do svého okolí a začnou se živit voskem. Po několika dnech se slévkají a mění se ve velmi žravé housenky. Housenky se ještě 9x slévkají. V posledním, tedy desátém stadiu si vytvoří zámotek a zakuklí se. Celý vývoj trvá při úlové teplotě 8 – 9 týdnů.

Housenky potřebují velké množství potravy. Nejprve si prohlodají cestu do středu plástu, kde si v mezistěně vyvrátávají široké chodby zapředené vlastním vláknem. Později rozhlodají i stěny buněk, až zničí celý plást, takže z něj zbude jen hromada trusu opředená vlákny zavíječů. Dávají přednost tmavým starším plástům, kde je více zbytků zámotků a výkalů larev včel, které jsou zdrojem dusíku v potravě zavíječe. Ve včelstvech se setkáme s housenkami zavíječe v okrajových částech úlu. Rovněž oprádkáním povrchu buněk pavučinami znemožňují včelám víčkování, pavučiny brání i vybíhání dělnic z buněk při líhnutí plodu. Plásty znečištěné trusem a pavučinami nesvědčí o dobrém stavu včelstva ani o dobrém ošetřování chovatelem včel. Hrozí i nebezpečí přenosu choroboplodných zárodků zavíječem.

Škody způsobené zavíječem v našich podmínkách přímo ve včelstvech nejsou však tak velké jako škody způsobené ve skladech plástů, souší, voští a mezistěn, kde jsou odhadovány až na 25 - 30 tun ročně.

Jak můžeme chránit včelstva před zavíječem voskovým? Ochrana spočívá především v předcházení jeho rozmnožování. Existuje i řada chemických metod, které vyžadují odbornou manipulaci.

Vladimír Bělín

Včelařské okénko

Vážení přátelé,

včelařský rok končí a příroda se ukládá ke spánku. Pro včelaře ale stále práce ještě pokračuje. Než zazimují svá včelstva, je nutné včelky třikrát přeléčit proti nemoci včel – varroáze. I přes veškerou snahu včelařů o svá včelstva musím konstatovat, že oproti roku 2006 ubylo v naší ZO Slušovice 7 členů a máme o 100 včelstev mámě méně. Letos zazimovalo 63 včelařů 467 včelstev.

Výbor ZO se snaží tuto nedobrou situaci řešit, proto jsme vděční městu Slušovice za přízeň, kterou nám, včelařům věnuje. Blíží

se závěr roku 2008, proto přeji za všechny včelaře občanům Slušovic radostné prožití svátků vánočních a v dalším roce 2009 pevně zdraví. Pro všechny hospodyňky přidávají včelaři recept na výborný staročeský medovník.

Josef Košárek – předseda ZO včelařů

STAROČESKÝ MEDOVNÍK

Na medové placky je potřeba: 250 g cukru moučky, 50 g másla, 1 vrchovatou lžičku medu, 1 vejce, lžičku jedlé sody, 250 g hladké mouky.

Na dohotovení: 250 ml mléka, 2 lžičky hladké mouky, 100 g cukru krupice, 100 g másla, švestková povidla, hrubě mleté lískové ořechy, trošku tuzemského rumu.

V kovové misce nebo kotlíku v horké vodní lázni nejprve šlehejte moučkový cukr s máslem a medem, hned přidejte ještě vejce. Když všechno tvoří bílou hustou pěnu, vmíchejte hladkou mouku, do níž jste rozmíchali 1 lžičku jedlé sody.

Vzniklé těsto se hned ještě teplé zpracovává. Na hodně pomoučněném válu z něho rozválejte placku. Z ní pak dortovým ráfkem vykrojíte kruh a ten dejte na plech s pečicím papírem a hned s ním do trouby.

Ta musí být předem vyhřátá. Placka se peče krátce, dozlatova při 165 až 170 °C. Upečené placky nechte rozložené zchladnout.

Výborný recept na medovník jsem doplnil o máslový krém z moučné kaše.

Zde je recept.

Do ¼ l studeného mléka vmícháte 2 polévkové lžičky hladké mouky a pískový cukr. Za stálého míchání rozvařte na kaši. Tu míchejte do zchladnutí na pokojovou teplotu a nakonec do ní zašlehejte změkklé máslo.

Placky pokapejte trochou tuzemského rumu. Střídavě je natírejte povidly a krémem a lepte na sebe. Krémem nakonec omažte celý dort a důkladně posypte sekanými oříšky.

*Co bylo, bylo...
Je čas usmíření.
Vánoční zvon zní bílou krajinou.
Je čas, kdy můžeš
koupit odpuštění
větvičkou jmelí, kapří šupinou.*

*Co bylo, bylo...
Teď je všude bílo.
Sníh tady ale není na stálo.
Mám jedno přání:
Až přijde čas tání,
aby v nás odpuštění zůstalo.*

Moji milí, vážení a věrní čtenáři,

pokud jsem vás neodradila od čtení mých článků svým minulým příspěvkem, ráda se s vámi scházím znovu právě teď, v době adventu. V době, kdy se opět schází rok s rokem, v době, kdy na nás ze všech stran útočí vtíravá reklama a diktuje nám, co všechno na Vánoce musíme mít, nakoupit a zajistit, protože bez právě toho či onoho naše Vánoce nebudou ty pravé a šťastné.

A přitom to není tak dlouho, co jsme se chystali na letošní dovolenou. A před ní poslední rychlou kontrolou zjišťovali, jestli jsme na něco důležitého nezapomněli: letenku, pas, sluneční brýle či dostatek financí, abychom si ten vysněný a zasloužený odpočinek opravdu bez komplikací mohli dosyta užít. Možná

bychom takovou letmou kontrolu měli provést i teď a zjistit, jestli jsme v tom předvánočním kalupu plném nákupů, uklízení, nervózního chystání a směřování k jedinému bodu - Štědrému dni - také na něco důležitého nezapomněli: na klidnou pozornost věnovanou svým dětem, na jejich potřebu účasti na veškerém rodinném dění, na vzájemnou pohodu a radost při všech těch svátečních přípravách.

Vím, že malé děti se nejvíc těší na štědrovečerní obdarování, ale i když si to neuvědomují v plném rozsahu, protože jejich chápání jim to prostě ještě nedovoluje, snad největším darem je pro ně společné prožívání adventního času, jejich podíl na všem tom chystání. Kromě jiného jim tím dáváme prožitek vlastní důležitosti, významu svého postavení

v rodině, nepostradatelnosti a posiluje je jejich důvěru a sebevědomí. A v neposlední řadě je tu radost, štěstí, které děti prožívají, když s maminkou pečou vanilkové rohlíčky a zdobí perníčky, pomáhají uklízet nebo vyrábět vánoční výzdobu. Smiřme se s tím, že občas nadělají víc škody než užítku, ale podívejme se jim do očí, které říkají: „Já jsem ti chtěl udělat radost“, a pak víme, co je důležité. Nemusíme mít stoprocentně uklizený byt. Ale dejme sami sobě dárek uklizeného svědomí. Pociť, že jsme dali svým dětem jako vánoční dar to, co je kromě balíčků pod stromečkem (bez kterých to samozřejmě být nemůže) to nejcennější. Svou pozornou péčí, láskou, prožívání, klid, pohodu, pochopení, vstřícnost, empatii. Tady bych mohla svou předvánoční úvahu docela klidně skončit, ale dovolu mi jít ještě kousek dál.

Přenesme se pomyslně do času povánočního, ba přímo silvestrovského. Pokud máme v našem předvánočním svědomí uklizené, zkusme ještě překontrolovat stupeň jeho pořádku v průběhu celého končícího roku. A to nejen ve vztahu k našim dětem. Také k sobě samým, ke svým ostatním blízkým a také k lidem jen zběžně známým či naprosto cizím. Myslím, že drtivá většina z nás nějaké to máslo na hlavě najde. Dáváme si v posledním dnu končícího roku obvykle nějaká předsevzetí. Zkusme kromě předsevzetí typu: začnu cvičit, budu držet dietu, nebudu utrácet a jim podobných třeba také udělat dělicí čáru za malicherností a křivdami páchanými námi nebo na nás. Zkusme zažít pocit pochopení, odpuštění, smíření, pokory a slušnosti. Pocitů, které by nás měly provázet nejen v adventním období, ale vlastně po celý život.

Mám ráda Pana Wericha. A myslím, že k jeho vánoční sentenci není co dodat. Dovolte mi ji v závěru ocitovat, řekne nádherně lidsky všechno, co já bych chtěla, ale neumím.

Jan Werich: O VÁNOCÍCH

„...Já bych chtěl být Ježíšek. Já myslím, že nikoho neurazím z věřících, to bych nechtěl, ale já bych chtěl být Ježíšek. Měl bych hezkou maminku, hodného tatínka, truhláře, no a pak by mi vrtalo hlavou, co to je impérium, co to je útlak, co to je drzost římská a co to je patolízalství, a tak bych proti tomu mluvil a lidi by mě poslouchali a někteří by nadávali a křičeli by na mě a házeli po mně kamením, já bych si toho nevěšmal a říkal bych si, co si myslím, a došel bych spoustu lidí na svou stranu,

no a pak by mě museli ukřižovat. Poněvadž by nebyli silní, to je jednoduchá věc. To by byli lidé, jako jsme my. A copak my nekřižujeme jeden druhého, nekřižujeme denně jeden druhého? Copak my nemetáme los o svršky svoje? My si nenasazujeme trnové koruny? To je vlastně taková úvaha, ne vánoční, spíš celoroční. O Vánocích aspoň na chvíli je pokoj. Víte, ono se nemá zabíjet, ono se nemá vraždit tyhle dva dny, protože to se narodil Syn člověka. Jak na něj volali Židé: Kdo je ten Syn člověka? No divili se, poněvadž už tenkrát bylo málo synů člověka. Synové úředníků a funkcionářů a milionářů, ale málo synů člověka.

A Vánoce mají jednu výhodu, že se chováme aspoň ty dva dny slušně..."

Přeji vám všem šťastné a radostné Vánoce, plné krásných pocitů, které vás budou provázet po celý příští rok a pomáhat vám překonávat chvíle zlé.

Jana Tománková

ZVÍŘECÍ RÁDCE - CO DĚLAT S NALEZENÝMI ČI OPUŠTĚNÝMI ZVÍŘATY?

Nastává zimní období a lidé více než jindy věnují pozornost záchraně různých nalezených zvířat, a to nejčastěji tím způsobem, že se je snaží dostat do útulku.

Z toho důvodu bychom chtěli veřejnost upozornit na skutečnost, že útulky jsou většinou zřizovány především na umístění opuštěných nebo zatoulaných psů. Jen malé procento z nich slouží také pro umístění koček a mezi takové patří i náš zlínský útulek. Považujeme za nutné zdůraznit, že tento útulek slouží jen městu Zlín.

Pro umístění dalších druhů zvířat nejsme zařízení, můžeme se jen přechodně postarat o poraněná malá zvířata a ptáky, které po ošetření a vyzdravení vracíme do přírody.

Tak jsme tu měli např. veverky, fretky, z ptáků pak obvykle holuby, mladé vlaštovky, jirčíčky apod. Pokud se jedná o dravé ptáky, jako třeba poštolky, mláďata kalousů, káňat a rorýsů, kteří jsou chráněni a nesmí se trvale držet v zajetí, ty si pak přebírá ochranná stanice v Buchlovicích. Občas jsme také pečovali o domácí exotické ptactvo, které obvykle nešťastnou náhodou někomu unikne z klece a má šanci, že se ozve majitel.

V této roční době, kdy nastává zimní období, začíná být aktuální snaha občanů o umístění malých nalezených ježků do útulku. Ani na zazimování ježků nejsme příslušně zařízení, ale výjimečně a v malém počtu je dokážeme zaopatřit. Teď stále ještě mají čas, takže je dobré je nechat venku, protože každý den nebo týden, který prožijí v přírodě, je pro ně velice cenný. Nikdo jim nemůže pro je-

jich růst poskytnout tak kompletní výživu, jakou si najdou venku, a letošní zima je pro ně zatím velice příznivá. Takže teprve až opravdu přijdou mrazy, budou potřebovat lidskou pomoc. A to zase jen ti, kteří se nestihli vykrmit do hmotnosti asi 700 g. Do takové pomoci se může zapojit každý, kdo má pro to podmínky, tj. chráněný prostor pro umístění krabice s podestýlkou, možnost koupit pro ně kočičí granule nebo konzervu a čas a chuť se o ně každý den postarat. To všechno do doby, kdy ježek dospěje do příslušné váhy a uloží se ke spánku, pak už je třeba se na něho jen občas podívat a eventuálně pouze přikrmovat.

Kompletní návod na zazimování ježků je uveden na našich webových stránkách www.utulek.zlin.cz.

Nakonec považujeme za nutné upozornit na zvláštní skupinu zvířat, jakou je lesní zvěř. Lidé často oznamují do útulku jejich nález a zlobí se, že se jich nechceme ujmut.

Jenže tato zvířata do útulku nesmíme vůbec přijímat a občané by také měli vědět, že oni sami se tohoto nalezeného, obvykle poraněného zvířete, nemají ani dotýkat. Takový nález řeší jen myslivecké organizace prostřednictvím svých lesních hospodářů, kteří působí v každé obci.

Těm je třeba nález ohlásit a jedině s jejich pomocí je možné se o srnku, zajíce nebo jiné nalezené lesní zvíře postarat.

Závěrem bychom chtěli apelovat na občany, aby nepovažovali každé nalezené zvířátko hned za opuštěné, což se týká zejména zvířat žijících volně v přírodě. Obvykle je nedaleko jejich mamina, která shání potravu, nebo vystrašená přítomností člověka jen z povzdálí sleduje situaci a k mláděti se pak vrátí. Totéž lze říci i o koťatech polodivokých koček a nakonec i koček obecně, protože toulavost je jejich přirozenou vlastností.

Odeberete-li takové týdenní mládě, byť v dobré vůli ho zachránit, pak pokud se nedostane do specializovaného zařízení, vybaveného pro jejich odchov, mu vlastně moc nepomůžete. A útulek takovým zařízením bohužel není. Takže rozhodujte se uvážlivě.

*Z Útulku pro zvířata v nouzi
Zlín – Vršava zdraví
Danuše Šmigurová*

Společenská kronika

• Jubilanti *Prosinec 2008*

Milada Finsterlová	80 let
Milada Klímková	70 let
Františka Halodová	70 let
Ludmila Chytilová	85 let
Ludmila Krenarová	70 let
Drahomíra Tkadlecová	75 let

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody!

• Narozeni

Jan Kaška
Leontýna Holíková
Sabina Böhmová

Narozeným dětem
i jejich rodičům blahopřejeme!

• Úmrtí

Marie Srněnská
Pozůstalým upřímnou soustrast
matrikářka

ZLATÁ A DIAMANTOVÁ SVATBA

je velikou oslavou manželství. V našem městě slaví toto významné jubileum každoročně několik párů. Při obřadu těchto výročí mne vždy dojíká, když matrikářka vyzývá starostu, aby dal tato manželství za příklad všem občanům. Tito manželé prožili mnoho krásných chvil, ale i mnoho zkoušek. Avšak naučili se odpouštět a milovat. Jsou velikým příkladem nám všem. *místostarostka*

MĚSTSKÁ KNIHOVNA V PROSINCI

Městská knihovna bude v prosinci otevřena do 19. 12. včetně. Po svátcích bude opět otevřena v pondělí 5. ledna. Prosím, přijďte si vybrat knihy v předstihu. Půjčovni lhůta se prodlouží o dobu zavření knihovny.

Přeji vám krásné prožití svátků vánočních, lásku a pohodu do každého dne.

Jana Kapustová
Městská knihovna ve Slušovicích

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a spoluobčanům, že dne 6. 11. 2008 doprovodili na poslední cestě naši maminku **Marii Srněnskou** i za slova útěchy a podpory.

Dne 12. 11. 2008 uplynulo 5 let od úmrtí našeho tatínka **Jožky Srněnského**.

Vzpomeňte, prosím, s námi na naše drahé rodiče, které jsme měli moc rádi.

*Dcery Irena, Marie a Hana,
zeťové, vnučky a vnuci*

OMLUVA

Omlouváme se paní **Jarmile Schreiberové**, které jsme v minulém čísle Slušovických novin uvedli chybně křestní jméno. *redakce*

VZPOMÍNKA

Dne 21. 11. 2008 uběhlo 5 let od úmrtí pana **Eduarda Valeriána**.

Vzpomínají manželka, synové Eduard, Vladimír a dcera Marie s rodinami.

ZLATÁ SVATBA

K nejpěknějším obřadům patří kromě jiných i zlaté svatby. Již po několikáté jsme se mohli těšit na setkání s manžely, kteří těch 50 let společně prožili. Dne 8. listopadu 2008 toto krásné výročí oslavili spolu v kruhu svých nejbližších i manželé **Stanislav a Marie PILAŘOVI** ze Slušovic. Paní místostarostka jim poděkovala jménem města za příkladný společný život, za výchovu dětí a za práci, kterou vykonali pro naše město i celou společnost.

Blahopřejeme.

Děkujeme Všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k důstojné oslavě naší zlaté svatby.

Stanislav a Marie Pilařovi

POZVÁNKA NA DĚTSKÉ VYSTOUPENÍ
Michala Nesvadby s programem

„VÁNOCE S MICHALEM“

Agentura Pragokonzert přiváží dětem ze Zlína a okolí pořad Michala Nesvadby „VÁNOCE S MICHALEM“.

Představení se uskuteční v neděli 21. prosince v 10:00 hod. v sále Velkého kina ve ZLÍNĚ.

Tak jako již čtyři roky po sobě, Michal Nesvadba nezahálí ani nyní a připravuje pro děti již na prosinec malou ochutnávku ve formě speciálního programu Vánoce s Michalem! Půjde o premiéru části programu pro rok 2009. Od května 2009 bude pak nový hodinový program zařazen do již bohaté programové nabídky různě žánrově zaměřených představení. Jestli půjde o hračky, mazlíčky, kytičky nebo malování, to už neprozradíme.

Michal a jeho představení i novinky jsou vždy jak pro děti, tak jejich rodiče příjemným pohlazením a tuto šanci na poslední představení s Michalem ještě v tomto roce budou mít děti v Přerově, a to přímo před vánočními svátky 21. prosince 2008.

Všechny Vás zveme a těšíme se na Vás v mimořádném termínu před Vánocemi!

Pokud byste měli zájem se představení zúčastnit, vstupenky zakoupíte:
Velké kino – 577 437 008
Infoservis – 577 211 420
Masters of Rock Cafe – 777 701 592

SLUŠOVICKÉ NOVINY • měsíčník města Slušovice, vydává Městský úřad Slušovice, PSČ 763 15.

Redakční rada Blanka Lisovská, Hana Hlaváčová, Jana Kapustová a Jana Marušáková.

Grafická úprava a zlom RENO Zlín [reno@zlin.cz], tisk D print Zlín. Náklad 1200 výtisků. REG MK ČR E 13113. NEPRODEJNÉ.

Vyjádřená stanoviska v uvedených příspěvcích se nemusí shodovat s názorem redakce SN.